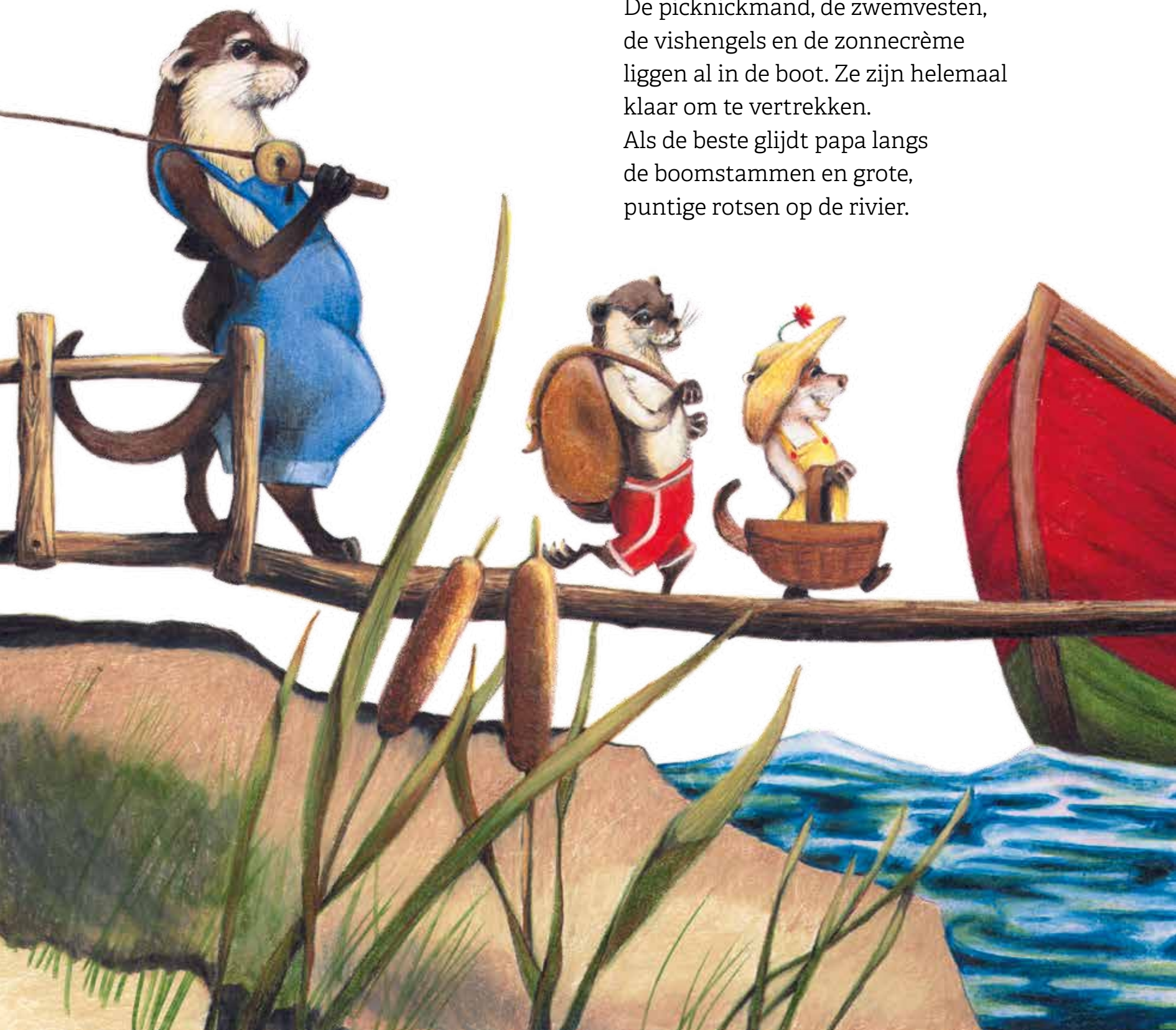
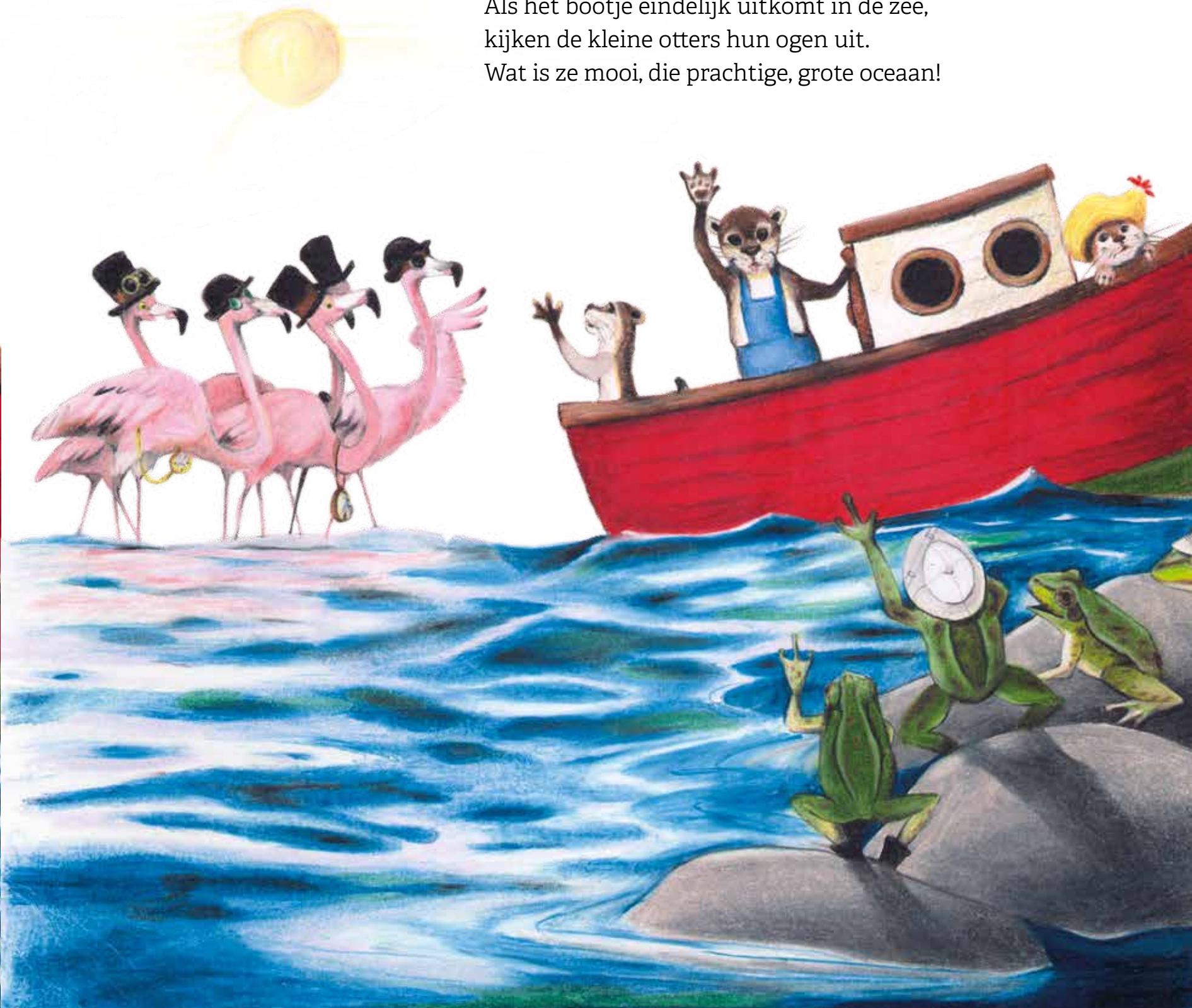
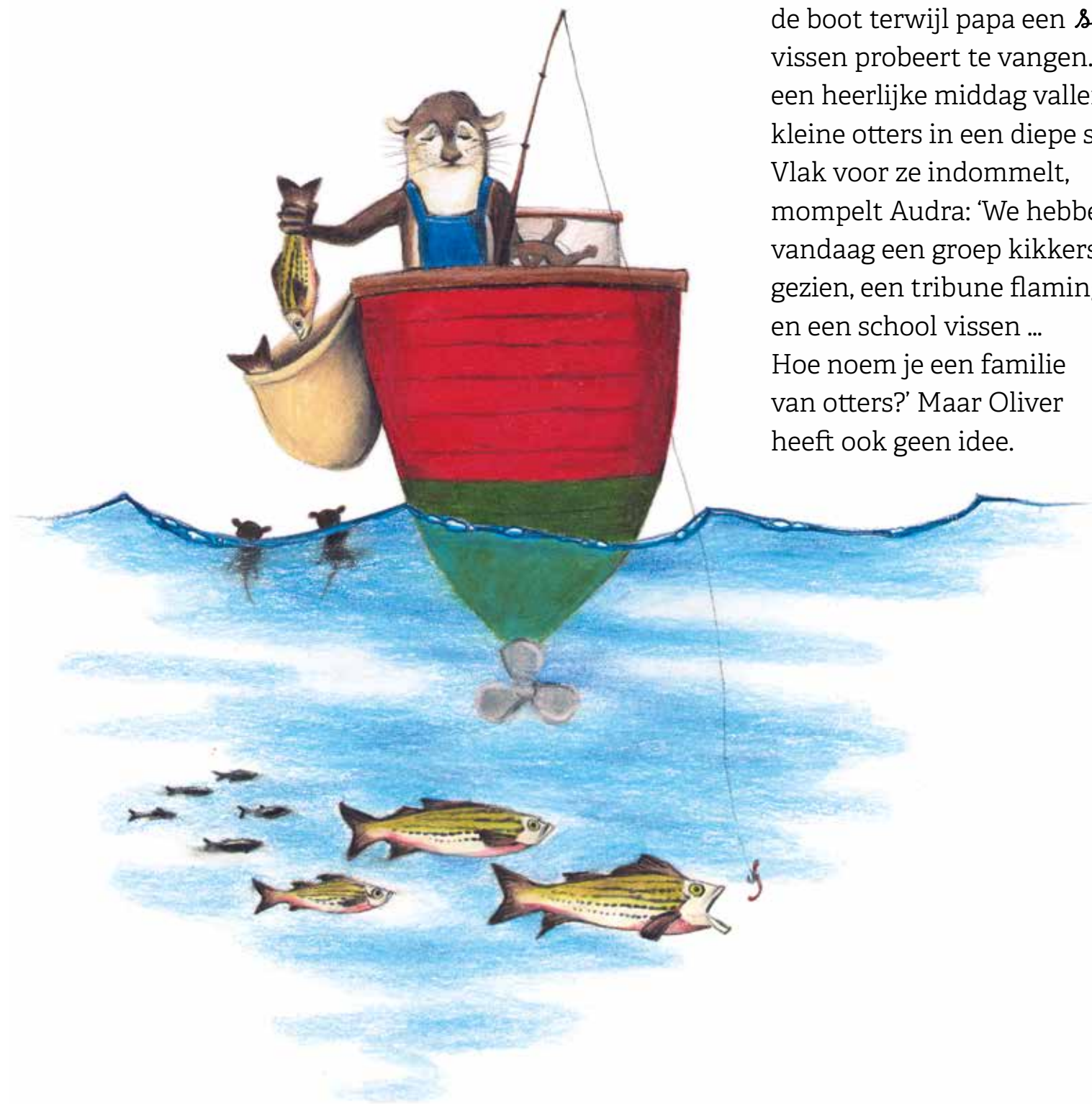


Audra, Oliver en papa gaan met de boot naar zee. Wat spannend! De picknickmand, de zwemvesten, de vishengels en de zonnecrème liggen al in de boot. Ze zijn helemaal klaar om te vertrekken. Als de beste glijdt papa langs de boomstammen en grote, puntige rotsen op de rivier.



Onderweg zien Audra en Oliver een groep kikkers en een *tribune* flamingo's. 'Dáág, wij varen naar de zee!' roepen ze vrolijk. Als het bootje eindelijk uitkomt in de zee, kijken de kleine otters hun ogen uit. Wat is ze mooi, die prachtige, grote oceaan!





Audra en Oliver spelen in het water en zwemmen rondjes rond de boot terwijl papa een *school* vissen probeert te vangen. Na een heerlijke middag vallen de kleine otters in een diepe slaap. Vlak voor ze indommelt, mompelt Audra: 'We hebben vandaag een groep kikkers gezien, een tribune flamingo's en een school vissen ... Hoe noem je een familie van otters?' Maar Oliver heeft ook geen idee.



Opeens doet een grote golf het bootje schommelen. Koud water spat op het dek. De kleine otters zijn meteen wakker. Bang kijken ze om zich heen. Waar zijn ze? ... En waar is papa?



Ze zoeken de horizon af,
maar ze kunnen papa nergens vinden.
'O nee, kijk daar!' roept Oliver. 'Een *rilling*
haaien, niet ver hiervandaan.'

Ze vrezen het ergste.
Met trillende stem vraagt Audra:
'Hebben die haaien papa opgegeten?'
Oliver knikt. 'Ik denk het. Otters zijn het
tweede favoriete maaltje van haaien.'
Zachtjes beginnen de kleine otters te huilen.
'Kom,' zegt Oliver na een tijdje. 'We steken
een lantaarn aan. Als papa hier nog ergens is,
zal hij ons vast vinden.'